

Per un sindicalisme alternatiu

l'esquerda

www.cgt.es/cgtense • cgtense@cgt.es • DL 36887/92

Federació
d'Ensenyament
de CGT
de Catalunya
Via Laietana,18,
Planta 9
08003 Barcelona

febrer 06

L'Educació i el projecte d'Estatut

Vagi per davant el nostre convenciment de que el poble de Catalunya té ple dret a decidir lliurement el tipus de relació que vol, o no, tenir a la resta de l'Estat espanyol, i també el tipus de sistema educatiu amb el que vol formar i educar al poble de Catalunya, però dit això hem de afegir que el sistema educatiu reflectit al projecte d'Estatut, aprovat pel Parlament de Catalunya, no és del nostre gust. I explicarem per què.

La Generalitat tindrà competències exclusives en alguns temes, en altres compartides (amb el govern central) i algunes executives per a desenvolupar normes estatals. Diversos articles desenvolupen aspectes relacionats amb l'educació, la llengua o la universitat (6, 21, 35, 44, 131, 172) o l'accés a la funció pública (136). En una comparativa amb l'estatut de 1979, sorprèn l'afany regulador del nou estatut. Enfront dels 3 reduïts articles relacionats amb la llengua, educació o administració pública (3,10,15) de l'Estatut del 79, en l'actual en trobem 7 i molt més desenvolupats. De fet de 57 articles del de 1979 aquest nou té 227 articles. Fem un petit resum dels articles relacionat amb l'educació:

L'art. 6 diu que el català és la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament

El 21 reflecteix els drets i deures en àmbit de l'educació: la qualitat, l'oferta obligatòria de la religió en els centres, els concerts educatius amb els centres privats, la gratuïtat en els nivells obligatoris, la formació professional i l'educació permanent, l'atenció de l'alumnat amb necessitats educatives especials i la participació de la comunitat educativa.

El 35 reconeix el dret a rebre l'ensenyament en català i aquest s'ha d'utilitzar normalment com a llengua vehicular i d'aprenentatge. I el dret i el deure de conèixer amb suficiència oral i escrita el català i el castellà en finalitzar l'ensenyament obligatori.

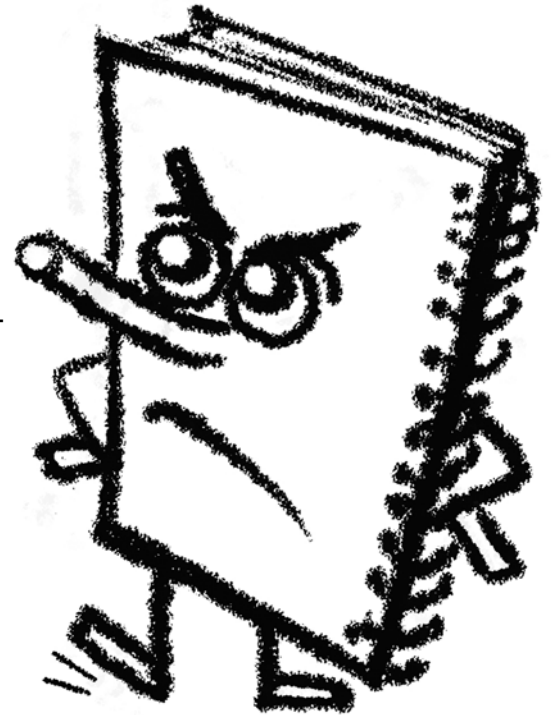
El professorat i l'alumnat dels **centres universitaris** tenen dret a expressar-se, oralment i per escrit, **en la llengua oficial que elegeixin**.

L'article 44, parla de garantir la qualitat del sistema educatiu, de promoure el coneixement suficient d'una tercera llengua, del foment de la investigació i la recerca científica, de la participació de les famílies en l'educació, i de l'accés general a la cultura

L'art 131:

a) Correspon a la Generalitat la **competència exclusiva** sobre:

* Els ensenyaments obligatoris i no obligatoris. Aquesta competència comprèn tots els nivells, les etapes, els cicles,

els graus, i les especialitats i inclou, en tot cas, les matèries següents:

* La programació, la creació, l'organització i el règim dels centres públics.

* La inspecció i l'avaluació general del sistema educatiu.

* El règim de beques i d'ajuts.

* **El règim de sosteniment amb fons públics dels ensenyaments del sistema educatiu i dels centres que els imparteixen.**

* La política del personal al servei de l'administració educativa.

* Els serveis i les activitats extraescolars als centres públics i als concentrats

* **L'organització dels ensenyaments en règim no presencial adreçats a l'alumnat d'edat superior a la d'escolarització obligatòria.**

b) Correspon a la Generalitat la **competència compartida** sobre:

* L'establiment dels plans d'estudi i l'ordenació curricular.

* L'accés a l'educació i els criteris d'admissió i escolarització de l'alumnat.

* Els requisits i les condicions dels centres docents i educatius.

* La participació en la gestió dels centres docents públics i concertats.

* L'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari o funcionària

c) Correspon a la Generalitat, la **competència executiva** sobre l'expedició i l'homologació dels títols acadèmics i professionals estatals.

Reiterem la nostra defensa del dret a decidir lliurement el tipus d'educació que té el poble de Catalunya. Però pensem que l'aposta que ha formulat el Parlament de Catalunya no és una aposta per l'ensenyament públic, laic, únic i gratuït que nosaltres defensem.

La proposta és més del mateix. De fet l'Estatut recull molts dels principis que els governs de CIU (i ara el tripartit) han anat desenvolupant a l'educació en els últims 25 anys:

Consolidació dels concerts amb la privada, triple xarxa de centres educatius, gestió funcional dels centres, caràcter assistencial de l'educació de persones adultes i ensenyaments en règim no presencial adreçats a l'alumnat d'edat superior a la d'escolarització obligatòria.... Religió en les aules, amb fórmules estudiades i contradictòries (*Les mares i els pares tenen garantit el dret que els assisteix per tal que llurs fills i filles rebin la formació religiosa i moral que vagi d'acord amb llurs conviccions a les escoles de titularitat pública, en les quals l'ensenyament és laic*) Si l'ensenyament és laic no hi ha formació religiosa a l'escola.. En que quedem?. On queda el laïcisme de ERC?

Submissió a l'Estat central en l'establiment dels plans d'estudi, en l'ordenació curricular amb uns mínims marcats en la LOE i en els criteris de gestió de centres, que determinaran una futura llei catalana d'educació i de participació

L'accés (oposicions) vindrà determinada també per la política del govern central. La solució a la problemàtica del professorat interí i substitut seguirà passant per Madrid, com fins a ara.

L'estatut consolida un tipus d'ensenyament que ja coneixem, que beneficia a la privada, amb una triple xarxa de centres, i que ens allunyarà encara més de l'ensenyament públic, únic, laic i de qualitat que la CGT defensa.

JM

PUBLICA... ESCOLA RURAL

La CGT ha estat present, en resposta a la invitació dels Secretariat d'Escola Rural dels MRPs en les dues activitats obertes que darrerament han organitzat..

Vam participar en la clausura de la Jornades d'Escola Rural, celebrades el passat juny a Berga on es van presentar i debatre les conclusions dels tres dies de treball d'activitats de formació pels mestres dels ZERs del nostre territori. I ara, recentment, en el II Fòrum del Congrés del Món Rural que tractava de la situació educativa. Principalment es van abordar àmbits totalment desatesos: falta d'escoles bressol, problemàtica del pas de l'alumnat als instituts i formació permanent del professorat. Un dels problemes assenyalats és el de l'alumnat ha de seguir l'ESO fora del seu entorn més proper amb el que comporta de desplaçaments, desarrelament i efecte de les diferents dinàmiques de treball entre primària i IES.

Els canvis que s'estan experimentant en la població fa que es produeixi un altre en les necessitats educatives de zones "rurals". Cada vegada més són poblacions amb un nombre reduït d'habitats, que no vol que visquin del camp: com els pobles d'alta muntanya on la principal activitat econòmica està vinculada a la neu i a la restauració. I la formació no avança en la mateixa direcció.

Anna Morelló

La LOU: instrument per a

Si s'esdevenen les actuals perspectives de reforma legislativa, el període de vigència de la LOU (Llei Orgànica d'Universitats) haurà estat curt. Malgrat això, els seus efectes sobre el sistema universitari es preveuen profunds i duradors. Basada en una concepció de la universitat com a empresa, la LOU pretén, entre altres coses, instaurar un model situat en les antípodes d'una universitat crítica, participativa i democràtica i fomentar, per tant, la inhibició i el retraïment de la comunitat universitària.

En part, aquests efectes es van materialitzar només aprovar-se la llei. Els/les estudiants van veure com els mateixos dirigents polítics i universitaris que, poc abans d'aprovar-se la mateixa, els incitaven a oposar-s'hi, els demanaven ara que deposessin la seva bel·ligerància i l'acatessin. I així va ser com el 'massiu clam' que qüestionava el projecte de llei des de totes les instàncies universitàries va ser substituït per una veloç carrera per a adaptar les universitats a la nova normativa.

Els pronòstics més pessimistes respecte a la seva aplicació s'han complert. Els dirigents universitaris compten, com desitjaven des de fa temps, amb una eina que propicia que els principis de gestió empresarial substitueixin a la pràctica política. Això sí, aquests mateixos dirigents es lamenten del que va poder ser i no ha estat, reclamant retocs cosmètics a la Llei, però no demanant de manera oberta i clara la seva retirada. Dirigents que, amb la complicitat d'un gran nombre de professors, no han pres ni la més petita iniciativa que incorpori algun mecanisme que promogui pràctiques democràtiques que han estat menyscabades per la LOU.

L'entrada en vigència de la LOU, com es pretén, ha produït un distanciament en la participació del quefer universitari de bona part del professorat i dels estudiants; el que ara sembla que preocupa als mateixos dirigents que ho vénen propiciant. Se'ls ha de recordar que la passivitat de molts estudiants i del professorat deriva de sentir-se enganyats per uns dirigents universitaris que, segons el moment i les seves conveniències, els demanen que es mobilitzin, que participin, que protestin o que acatin decisions on se'ls hi ha negat la participació, jugant a confondre la democràcia amb el paternalisme i la condescendència.

Així mateix, el model tecnocràtic que imposa la LOU i que s'empara en el personalisme, i la preeminència del professorat, per activa o per passiva ha estat assimilat, integrat i implementat per una part

la gestió empresarial

significativa del mateix que ha participat de bona gana en el desplegament de la mateixa llei que, no fa molt, criticava amb contundència.

No hi ha dubte que es modificarà l'articulat de la LOU. De fet, ja s'hi està treballant. Però això sí, no s'alterarà el model d'universitat. Es tracta, mes aviat, de 'corregir' alguns aspectes que no s'han mostrat plenament funcionals, però deixant al marge qualsevol replantejament profund. Les referències a un eventual model alternatiu no s'hi troben per enlloc.

El que no canviarà la modificació de la Llei que s'està duent a terme és un aspecte que amb la seva aprovació es va afavorir: la creació de diferents nivells de precarietat entre el professorat. Aquest assumpte ha tingut un efecte devastador, doncs s'han creat subgrups de treballadors i treballadores en precari, segons fites i procediments diferenciats. Això ha propiciat que, en lloc d'existir un sol col·lectiu que lluita unit per millorar les seves condicions laborals, hagin sorgit una constel·lació de petits grups, quan no d'individus, en una aferrissada competència per arribar a l'estabilitat laboral, abans o en millors condicions i, sovint, menystenint els drets dels altres grups o individus.

Finalment, cal destacar que la manera com s'està planificant i materialitzant el procés de convergència en l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (l'anomenat Procés de Bolonya) seria impensable sense la LOU. En efecte, aquesta Llei ha vingut a facilitar la conducció vertical del procés, prescindint de la participació democràtica de la comunitat universitària i de la resta de la societat, però atorgant un paper decisiu a les directrius de la UE i de l'OMC.

La intenció que s'amaga darrera del Procés de Bolonya és subordinar els continguts, estructures i mètodes i propòsits de la universitat a les necessitats del mercat, posant la lògica de la rendibilitat per davant de la funció social del coneixement. Tot això s'està fent en un context de desmantellament de l'Estat del benestar. Hem de tenir en compte, a més, que el valor dels graus (les antigues llicenciatures) es devaluarà, per la qual cosa, l'estudiant, si vol comptar amb un títol que li sigui reconegut pel mercat, haurà de realitzar un o més postgraus. I per a accedir a aquests i a la mobilitat pregonada per Bolonya caldrà comptar amb uns recursos econòmics inassolibles per a un gran nombre d'estudiants. Gràcies a Bolonya la universitat es torna més classista.

Mesa d'Universitats i negociacions del PAS

Si, finalment han constituït la tan promesa i alhora prometedora Mesa d'Universitats Públiques Catalanes. ¿Per què li ha servit, fins ara, al Personal d'Administració i Serveis (PAS) inclòs en aquesta Mesa de Negociacions?

Aquesta Mesa General consta de quatre potes; una d'elles pel PAS Laboral, una altra pel PAS Funcionari. La del PAS Funcionari sols s'ha reunit, en prop d'un any i mig, per constituir-se com si es tractés de fer un acte testimonial, no ha fet res més en aquest temps. Quan a la pota de la Mesa pel PAS Laboral, sols ha vingut a demostrar ser una interferència clara i un retrocés innegable en el marc negociador del V Conveni del Personal Laboral.

La CGT no té representativitat en cap de les submeses, ni a la Mesa General. Tot i així, hi ha una persona de la CGT que hi assisteix (malgrat que sense ni dret a veu) a les reunions de la Mesa del V Conveni (fruit d'una cessió d'un lloc d'assessorament del CAU, sense contrapartides) i per tant, gaudim de la possibilitat de tenir una visió "interna" del que està succeint amb un conveni que porta iniciades unes negociacions marcadament inútils des de fa més de quinze mesos. En concret, en aquesta Mesa, hi són legalment els sindicats: CCOO, UGT i CAU. En aquesta experiència concreta i novedosa, des de la CGT hem de dir que és vergonyós comprovar la molt qüestionable capacitat negociadora i les dubtoses estratègies dels GRANS sindicalistes. Remarcarem que la major representativitat i força suposada en aquest Conveni correspon a CCOO, un sindicat que podem constatar com en aquest conveni naufraga més que navega. Si volguéssim ser optimistes, diríem, com a molt, que les condicions del PAS en el V conveni quedaran similars a com estaven en el IV Conveni i amb prou feines. Així que, haurem d'oblidar-nos de cap avanç pel col·lectiu?

En definitiva, aquesta tan prometedora Mesa d'Universitats es demostra un frau per a les negociacions del PAS d'Universitats, tal com ja ens temíem en temps passats. ¿Estarem sols a mans de representacions de "cuento i fàbula" com són els "omnipotents" grans sindicats?

Pacte Nacional per a l'Educació

El Pacte Nacional per a l'Educació (PNE) porta camí de convertir-se en un serial per capítols amb constants canvis de direcció dels guionistes i productors, en funció d'interessos que poc tenen a veure amb els principals problemes de l'ensenyament públic a casa nostra.

El procés va començar amb l'Acord del Tinell (base de la política del Tripartit), un dels elements del qual va ser la necessitat d'assolir aquest pacte per fer de l'educació una prioritat de govern i obtenir el màxim consens social possible.

Va continuar amb els documents de 5 grups d'experts en diferents àrees (professorat, autonomia de centres, igualtat d'oportunitats i llibertat d'ensenyament, família i educació i corresponsabilitat dels ajuntaments) recollits en un llibre, el gener de 2005, que va provocar una àmplia participació de entitats i persones lligades al món de l'ensenyament.

Després d'una roda d'entrevistes i consultes amb les entitats més significatives, el setembre de 2005, es publicà el text del PNE que la Conselleria d'Educació proposava a consens. Des de llavors s'han mantingut moltes reunions negociadores (amb sindicats, amb patronals privades, amb associacions de pares, amb federacions de municipis) que fins ara (finals de febrer de 2006) no han donat fruit. En aquesta última etapa, el debat s'ha allunyat de la comunitat educativa per recaure en les cúpules corporatives, tot exclouent les veus dissonants.

La quadratura del cercle

El PNE es vol vendre com la superació definitiva de la doble xarxa de centres sostinguts amb fons públics (públics i privats concertats) amb la creació d'un *servei públic educatiu que empari la totalitat de centres sostinguts amb fons públics i els ofereixi un marc d'estabilitat i seguretat* perquè *garanteixi el dret a l'educació de tots els ciutadans i de totes les ciutadanes i treballin junts amb uns objectius compartits, des de la cooperació i la corresponsabilitat*. I aquests objectius tant plausibles es concreten, fonamentalment, en la 6a hora obligatòria a la primària pública i en els contractes programa (amb increment de partides per despeses de funcionament i de personal docent i no docent) als centres concertats, a canvi de gratuïtat en 6 anys.

El problema de fons, no obstant, és un altre. Només els centre de titularitat i gestió pública estan acomplint el paper de servei públic en les seves vessants d'igualtat d'oportunitats, de superació de les diferències socioeconòmiques, de generadora de convivència, d'escolarització dels i de les alumnes amb especials dificultats,... I la xarxa pública suporta un paper subsidiari respecte de la privada en la majoria de ciutats catalanes.

Aquest esforç de la pública queda arraconat per cercar un acord que, cas de produir-se, tornarà a desviar una part important de despesa pública cap a centres de titularitat i gestió

privada on l'objectiu fonamental és l'obtenció de beneficis econòmics.

L'informe PISA de l'OCDE, després d'analitzar els millors resultats escolars, en les seves conclusions ens mena el camí a seguir: despesa educativa superior al 6% del PIB, escola pública molt majoritària, ratio professor-alumne baixa, descentralització administrativa i veritable autonomia de centres, valoració social del professorat, forta implicació familiar en el procés educatiu dels fills, formació permanent del professorat, orientació escolar efectiva i professionals sanitaris i socials en els centres, biblioteques escolars amb personal especialitzat,...

El que un govern d'esquerres hauria de fer és potenciar de veritat la seva xarxa pública. Per què els fons aportats pel Tripartit a les concertades han suposat uns augments de 8,5% i 11,7% en 2004 i 2005? Com es possible que aquest curs no hagués pressupost per augmentar les dotacions de mestres i professors per millorar l'atenció a la diversitat i el vinent es puguin contractar més de 2.500 mestres per cobrir la 6a hora? Per què la despesa educativa del 6% no és una acció de govern i es converteix en moneda de canvi d'aquest pacte?

Per a la Federació d'Ensenyament de la CGT de Catalunya, els eixos d'un Pacte Nacional per a l'Educació haurien de ser:

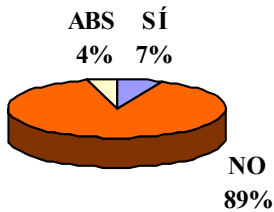
- Un pla de finançament per arribar a una inversió per a l'ensenyament públic del 6% del PIB de Catalunya, en la present legislatura
- L'aposta per una xarxa d'ensenyament públic única, laica i gratuïta.
- Un pla de construccions escolars que completés una oferta pública de qualitat en tots els nivells educatius i territoris.
- La supressió progressiva dels concerts educatius durant la present legislatura.
- La potenciació de la participació de la comunitat educativa i la gestió democràtica i plural en els centres.
- L'increment de les funcions dels òrgans col·legiats de gestió com via per a potenciar l'autonomia dels centres.
- La millora de les condicions laborals i professionals dels treballadors de l'ensenyament: accés directe de l'actual professorat interí o substitut, jornada continuada, disminució de la ratio professor/alumnes, augment de plantilles per poder aplicar desdoblaments, hores b, atenció específica,...
- La revisió de les competències bàsiques que ha d'aconseguir l'alumnat, així com els mecanismes i mitjans necessaris per a aconseguir-los mitjançant un currículum obert, diversificat i integrador.

Rebutgem la sisena hora!

Des de que va sortir la notícia i encara avui després de saber que el Departament pensa aplicar l'increment d'una hora en el currículum de primària passant per sobre de qui sigui, el professorat de primària dels centres públics es manifesta clarament contrari a aquesta mesura.

A través de la consulta realitzada per CGT mitjançant un mostreig important de centres a la comarca del Vallès, el professorat opina amb més d'un 88% que l'aplicació de la sisena hora a primària no és necessària ni millora la qualitat de l'ensenyament i que altres mesures com l'increment de recursos materials i humans i la reducció de la ràtio sí que contribuirien a millorar l'ensenyament públic

Consulta sobre la 6ª hora

Així mateix, una majoria del professorat creu que no s'ha de flexibilitzar l'horari del professorat i de ser així, no hauria d'haver cap inconvenient per part de l'Administració en parlar obertament de la jornada continuada. I en quan a les activitats extraescolars dels

alumnes, un alt percentatge considera que el cost de les activitats hauria de ser assumit per les Administracions i gestionades de forma compartida amb les AMPES.

A la campanya mediàtica de la conselleria per a vendre a l'opino pública i votants en potència la sisena hora, cal sumar una altra adreçada al professorat basada en un hipotètic increment de plantilla. Mitjançant reunions mantingudes amb equips directius de diferents zones s'ha barallat la possibilitat d'un augment de dos professors en centres d'una línia i de quatre en centres de dues. Aquesta proposta explicada amb exemples d'organització dels horaris (flexibles) del professorat

en plantilles tipus assumiria l'aplicació de la sisena hora i la reducció, a 24 hores lectives signada per alguns sindicats recentment.

Posant-nos en els millor dels casos i pressuposant la "generositat" del Departament, caldria veure en primer

lloc si aquest augment respectaria els agrupaments i reforços per a totes les singularitats organitzatives de tots i cadascun dels centres. I en qualsevol cas, de cara al curs següent, quan segons l'acord sindical esmentat les hores lectives fossin de 23 h, aquesta aportació de professorat seria insuficient per a cobrir l'horari no lectiu del professorat més la sisena hora. Un cop més la possibilitat de negociar un bon acord de plantilles que pogués recollir una important reducció de ràtios quedarà ofegada per la aplicació de la sisena hora, rubricada per les majories sindicals en el Pacte Nacional per l'educació.

Resulta paradoxal però, que després de reivindicar durant molts anys un augment de plantilles, aquest hagués de venir finalment de retruc per beneficiar l'escola privada concertada, la qual ha rebut del tripartit aquests dos darrers anys un increment en els concerts del 8% i l'11% respectivament (molt més que amb CiU).

La CGT proposa al professorat dels centres públics manifestar el nostre rebuig a la sisena hora a través de les accions mobilitzadores necessàries, alhora que continuarem reivindicant que només un augment de plantilles i reducció de les ràtios pot afavorir una millor qualitat professional i de l'ensenyament públic en general.

Nou projecte de llei d'adults

El passat 21 de gener, la Mesa de l'Educació d'Adults (que integra representants de l'assemblea, les zones i els sindicats CCOO, USTEC i CGT) va convocar una jornada de debat sobre el Projecte de la Llei d'adults que prepara la Generalitat. Al final del debat es va aprovar un document de crítica i les línies generals per una llei de defensa de la formació permanent d'adults pública. Amb aquest document, que un cop debatut novament als centres i zones va ser aprovat en una nova assemblea, s'engega una campanya per aturar el projecte del tripartit i garantir unes condicions mínimes que desenvolupin la formació de persones adultes a Catalunya. Està prevista una recollida massiva de signatures i un acte de presentació properament a Barcelona. Resumim el document que com CGT vam presentar a la Jornada.

Entretenir per privatitzar

CiU ens va passar a Benestar Social per fer de les escoles d'adults públiques un sector marginal i assistencial. Per això pensava aprofitar la posada en marxa del Graduat d'ESO amb la LOGSE i despenjar els centres d'adults de l'ensenyament reglat. Van perdre i els centres d'adults van donar aquesta titulació. La següent batalla va venir amb el Mapa de l'Educació d'Adults quan el Govern volia reduir al mínim els centres, aixecant la bandera de l'ensenyament no presencial. Però amb la lluita, van haver de passar dels 20 centres que anaven a crear a 80... En tot aquest procés l'oposició parlamentària "d'esquerres" col·laborava sovint amb la Mesa d'Adults. Però quan va ser al govern, el tripartit ha reproduït les tendències privatitzadores dels governs convergents. Aquest projecte de llei va en el mateix sentit.

ENTRETENIR...

El nou govern, en lloc de fer realitat els compromisos, els paralitza, ara amb l'excusa de que cal una nova llei d'adults i un nou mapa escolar, que segons diu la mateixa llei "s'ha de construir en els propers anys...". Hom podia esperar un gir radical en el text envers l'escola pública, però no trobarem CAP COMPROMÍS seriosos per impulsar-la.

... I PRIVATITZAR

1. La llei està plena de grans afirmacions però **concreta poc o gens** sobre qui n'és el responsable ni **quins compromisos assigna a l'administració pública**.
2. La llei no obliga al Departament a impulsar l'educació d'adults, sinó que, com abans CiU, el Tripartit **considera l'educació d'adults pública com una càrrega**.
3. La llei no integra l'oferta d'ensenyament reglat amb els altres interessos (professionals i socials) que facilitarien l'accés de la persona adulta. Els cursos de formació que tants ingressos aporten a la patronal, a les empreses i també a les centrals sindicals majoritàries, es mantenen al marge d'aquesta integració.
4. La llei no es defineix per l'escola pública, com a principal impulsora de l'acció educativa dels adults. De fet, a

l'apartat 4, només cita una vegada els centres d'adults, quan parla del GES; a la resta deixa la porta oberta per a que el "programa" es desenvolupi amb entitats privades. Així quan parla dels processos d'integració dels immigrants exclou les escoles públiques en els anomenats "ensenyament inicials". El clientelisme tan propi de CiU el veiem reproduït en el tripartit. La paraula xarxa pública ni apareix en el document.

5. La llei no cerca la integració dels recursos públics al servei de l'educació d'adults tot reconeixent la seva especificitat, com ara entre les xarxes municipal i la de la Generalitat, ni la utilització dels IES amb el seu professorat i en horaris lectius per a completar les assignatures específiques, però no per fer ni dels IES un substitut dels centres d'adults, ni menys per retornar a les "classes per adults" que feia el franquisme com a sobresous del professorat i com permet aquesta llei.

6. La llei, en coherència amb tot el que hem dit, **no avança en un compromís amb una ampliació de plantilles ni en assegurar la unitat d'aquesta en condicions de treball, un horari lectiu comú de 18 hores** com fan tant els professors de secundària com els mestres assignats a aquesta etapa educativa, **així com a complements** que permeten si no igualar, sí com a mínim minimitzar les diferències entre els sous del grup A i el B, tot en el camí d'un únic cos d'ensenyants.

Per tot això aqueta llei cal definir-la com a continuista de la Llei actual.

ORGANITZACIÓ I MOBILITZACIÓ

Si hi ha alguna diferència entre el sector d'escoles d'adults i la resta de sectors de l'ensenyament públic és l'existència d'un ampli moviment unitari i assembleari, que es reuneix entorn de la Mesa de l'Educació d'Adults. Aquest moviment ha estat el responsable de que els successius plans de l'administració catalana s'hagin estavellat contra el mur. És per això que des de la CGT, creiem que cal potenciar aquest instrument de participació i mantenir el caràcter de les assemblees decisòries que, juntament amb la disposició a la mobilització, són la clau per seguir endavant.

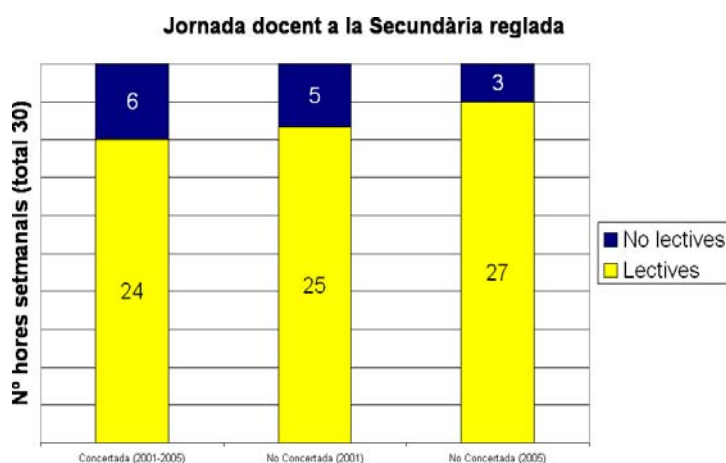
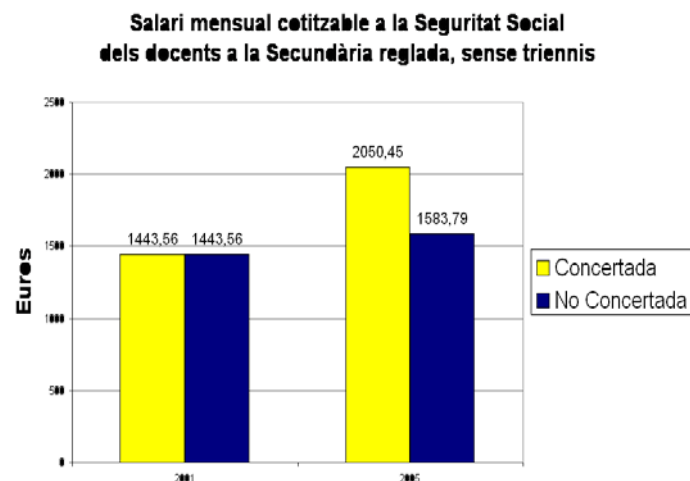
Contra la pròrroga del conveni col·lectiu

Les condicions laborals discriminatòries que pateixen els treballadors/es del sector de l'Ensenyament Privat No Concertat (EPNC) respecte l'Ensenyament Privat Concertat (EPC) a Catalunya, especialment en termes de jornada i salari, estan empitjorant des de l'aplicació del conveni col·lectiu sectorial 2002-2004 i la seva pròrroga en els dos últims exercicis. Per restituir la igualtat de condicions laborals en el conjunt de l'Ensenyament Privat, és necessària una mobilització dels treballadors/es perjudicats fins a modificar la posició dels sindicats majoritaris; d'altra manera, res els mourà a denunciar un conveni que han ratificat quatre anys.

Els sindicats majoritaris (USO, UGT, CC.OO. i USTEC) i les patronals del sector de l'EPNC de Catalunya venen prorrogant anualment el vergonyós conveni col·lectiu que van firmar pels anys 2002-2004. Aquest conveni va trencar la tendència anterior cap a la igualtat en el conjunt de l'Ensenyament Privat – excepte el Plus d'Homologació que els treballadors de l'EPC reben de l'Administració Pública- i va empitjorar les condicions laborals dels treballadors/es de l'EPNC.

Com a conseqüència del conveni 2002-2004, a l'EPNC la jornada setmanal dels treballadors/es docents ha passat de 25

es de l'EPNC es rep de manera proporcional a la jornada contractada, obviant el número de desplaçaments, i deixen de percebre'l durant el mes d'Agost.

INICIATIVA D'UNA SECCIÓ SINDICAL

La secció sindical de la CGT a l'empresa ITES (centre reglat del sector EPNC) recolzada per la Federació d'Ensenyament de Catalunya de CGT, està promovent una mobilització general del sector per forçar un canvi en el

hores lectives i 5 h. no lectives, a 27 h. lectives i 3 no lectives (veure gràfic 1 adjunt). A la pràctica, cada professor/a imparteix des d'aleshores 3 hores més de classe cada setmana –el que significa atendre com a mínim un grup més d'alumnes (entre 20 i 30 alumnes, segons els centres), dos o més grups als crèdits amb poques hores setmanals- i, a més, disposa de 2 hores setmanals menys per preparar les classes, corregir els exercicis de classe, avaluar i realitzar altres tasques complementàries imprescindibles en la seva activitat docent. A més, la jornada en el còmput anual es va ampliar en 10 hores per l'EPNC.

A l'enduriment de la jornada laboral se li afegí un empitjorament del salari (veure gràfic 2 adjunt). A partir del conveni 2002-2004 l'EPNC es regeix per una taula salarial específica, més baixa que la corresponent a l'EPC. A més, una part de la massa salarial de l'EPNC va ser convertida en un Plus de Transport que no tributa a la Seguretat Social, ni computa a les pagues extraordinàries, ni a les actualitzacions anuals del salari base. El Plus de Transport dels treballadors/

PLATAFORMA REIVINDICATIVA

“A igual treball, igual jornada i salari”

- Jornada setmanal:

* Equiparació amb la concertada en còmput setmanal -24/6- i anual

- Salari:

* Equiparació amb la concertada (excepte Plus d'Homologació)

* Reincorporació del Plus de Transport en el salari base i compensació de la pèrdua que aquesta modificació de l'estructura salarial ha provocat des del 2002

Conveni col·lectiu que restitueixi la igualtat. “Ens proposem reunir, entre els centres de treball afectats, un número suficient de treballadors/es que ens permeti afrontar una campanya de protestes, manifestacions i sentades davant les seus de la patronal i els sindicats firmants, fins aconseguir la denúncia de l’actual conveni i la seva renegociació amb un objectiu clar: a igual treball, iguals condicions laborals”, explica Marcelino Llano, delegat de personal de CGT a l’empresa ITES.

La secció sindical de CGT a l’escola ITES porta quatre anys en conflictes i negociacions amb l’empresa. Segons Paqui Rodríguez, delegada de CGT a ITES, “hem aconseguit algunes millores en matèria de formació, riscos laborals, flexibilitat de la jornada no lectiva, retribució de les tutories...la contractació temporal s’ha reduït considerablement i la empresa ja no s’atreveix a demanar la realització de treballs extres no retribuïts, com feia abans, i compleix amb la majoria d’obligacions legals que acostumava a incomplir”.

Tot i així, ambdós delegats coincideixen al afirmar que “en la jornada i el salari, no hi ha cap avenç des del retrocés del 2002” i tenen clar que “només la mobilització dels treballadors/es de tot el sector ho pot modificar”, perquè les empreses s’acullen a la cobertura legal que els hi proporciona l’actual Conveni col·lectiu i no cediràn ni un pam mentre els sindicats majoritaris el continuïn firmant. Les seves declaracions estenyen d’amargor al denunciar que “els sindicats majoritaris ens han venut als despatxos, només ens queda prendre el carrer i lluitar fins que assumeixin el que és la seva obligació: defensar els drets dels treballadors/es”.

Amb els acomiadats de SEAT

Feu arribar els vostres correus de protesta a:

pmaragall@parlament-cat.es;

josepmaria.rane@gencat.net

seat-respondre@seat.es

El professorat del centre de manifesta la seva solidaritat amb els treballadors i treballadores acomiadats, així com exigim a la Generalitat i a SEAT

LA READMISSIÓ DELS ACOMIADATS i ANUL·LACIÓ DE L'ERO

..... a de 2006.

Amb còpia a cgtense@cgt.es

per fer-la arribar en mà al comitè d’acomiadats.

MON

Portugal

Vaga a l'ensenyament

Els professorat de primària i secundària portuguès està en vaga convocada per la FenProf per la sobrecàrrega horària que pateixen i que el govern justifica com a molt positiva per l’alumnat. Això ha fet que el professorat del 1er cicle hagi a més de completar-se amb animadors culturals i personal contractat per a tasques de complement de l’activitat escolar.

La seva lluita és la nostra!

Vine amb nosaltres!

Dades personals

Nom i cognoms.....DNI.....

Adreça.....Població.....CP.....Comarca.....

Telèfon.....Mòbil.....Email.....

Dades laborals

Empresa.....Centre de treball.....

Adreça centre de treball.....Població.....CP.....

Comarca.....Telèfon.....

Conveni col·lectiu

Ensenyament públic Laboral públic Privada Lleure Altres.....

Situació laboral

Actiu contracte indefinit, funcionari, interí jornada completa Aturat

Actiu amb contracte temporal, suplències i mitjes jornades Jubilat

Domiciliació bancària

Banc/Caixa.....Núm. Entitat.....Agència núm.....

Adreça.....Població.....CP.....

Núm. Control.....Compte/Llibreta.....

Data.....Signatura

